

12 kwietnia 2016 – cykl „KOŃ I JEŹDZIEC W KULTURZE EUROPEJSKIEJ” – wykład dr Piotra Laska pt. Nie tylko turnieje, czyli koń w wiekach średnich.

Konie w epoce średniowiecza w stosunku do koni dzisiejszych różniły się wielkością, przeciętnie były mniejsze, rasą i budową. Ich rola w ówczesnym społeczeństwie była znacznie większa niż dzisiaj. Pełniły kluczową rolę w walce, transporcie i rolnictwie. W średniowieczu nie mówiono o rasach koni, nie są one wymieniane. Są jedynie wymieniane typy koni, np. rosły, kopijniczy, dobry. Typem konia kopijniczego był Dextrarius (lub destrier), który używany był przez rycerstwo średniowieczne do bitew i gonitw. Nazwa łacińska oznacza „prawostronny”, wywodząca się od sposobu trzymania konia prawą ręką przez giermka czy prowadzenia go po prawej stronie. Koń bojowy był, wysoki i znakomicie wyszkolony. Rycerz dosiadał go bezpośrednio przed bitwą. Za takiego konia trzeba było zapłacić dużą sumę pieniędzy. Dla średniowiecznego rycerza koń był najbardziej wartościowy spośród wszystkiego co miał. Dlatego też rycerze w trakcie walk starali się nie ranić i nie zabijać rumaków należących do przeciwnika. Zdobycie konia w walce było wielkim honorem dla rycerza i jego wspaniałym łupem.

Oprócz roli bojowej, koń w wiekach średnich używany też był w rozrywkach możliwych czyli polowaniach i jako środek transportu. Szybkość przekazywanej poczty była imponująca. A to dzięki temu, że listonosz często na swojej drodze zmieniał konie. Co jakiś czas były specjalne zajazdy,

gdzie konie zmieniano na wypoczęte, i ruszono w dalszą drogę.

Koń w symbolice chrześcijańskiej symbolizował słońce, odwagę, hojność. Jest także atrybutem świętych: Marcina, Maurycego, Jerzego i Wiktora, którzy dlatego też są

przedstawiani zwykle na koniu. W hinduizmie Kalki, „biały koń” ma być dziesiątą, ostatnią inkarnacją boga Wisznu, która pojawi się aby oczyścić świat i zaprowadzić na nim pokój. Według religii islamskiej Mahomet składał przysięgę na konia, a według wierzeń muzułmanów do nieba uniósł go Al Borak. I tak konie białe według wierzeń były istotami świętymi lub towarzyszami bóstw, tak konie czarne były utożsamiane z bogami deszczu.